

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5449

гр. София, 26.06.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,**  
в закрито заседание на 26.06.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Лилия Йорданова**

като разгледа дело номер **5999** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 и чл. 171, т.2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „АННОНА ГРЕЙН“ АД с ЕИК[ЕИК] чрез адв. Н. У. /САК/ с адрес за призоваване [населено място], 1000, [улица], ет.4 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-4332-001919 от 24.04.2023г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на ОББ Интерлийз ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище/адрес на управление [населено място], р-н М., бул. Ц. шосу“ №135А със законен представител А. Х. Б. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП- прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №010543954 и 2 бр. регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

В жалбата съдът е сезиран с отделно искане, направено на основание чл. 166, ал.4 от АПК, да постанови спиране на изпълнението, което е и предмет на настоящото производство.

Оспорващият иска спиране на изпълнението до произнасяне на съда по жалбата срещу заповедта за налагане на мярката с влязло в сила решение.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС. В процесния случай нормата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП предвижда, че подадената жалба не спира изпълнението на оспорваната заповед.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – в контекста на наличието на правен интерес от оспорване на процесната заповед АССГ съобрази следното: В Решение № 14 от 4.11.2014 г. на КС по к. д. № 12/2014 г. във връзка с обхвата на чл.

120 ал.2 от КРБ е посочено: "... Като основополагащо ръководно начало тази разпоредба утвърждава обжалваемостта пред съда на всички административни актове...стига да засягат правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица... Наличието на правен интерес, обусловен от непосредствено засягане на правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица, е необходимо и достатъчно основание за възникване на задължение за държавата да осигури адекватна съдебна защита...". В случая принудителната административна мярка засяга жалбоподателя, доколкото той поема последиците от прилагането ѝ, като това обосновава неговия личен, правен, пряк интерес от оспорването ѝ. Именно, чрез оспорването той има правна възможност да търси премахване на неблагоприятните за него последици от акта. Неговият интерес е личен, тъй като мярката лишава точно него от възможността да ползва лекия автомобил. Той е пряк, тъй като неблагоприятните последици настъпват за него директно от акта, той е и правен, тъй като засяга предоставеното му по закон и договор право да ползва вещта по предназначение - в сходен смисъл: Определение № 5304/ 16.04.2013г. по адм. дело 4599/2013 г . на ВАС на РБ, Седмо отделение. Предвид горното съдът приема, че оспорването е процесуално допустимо, тъй като изхожда от лице- лизингополучател вписан в свидетелството за регистрация на ППС като ползвател и притежава правен интерес от обжалване на ПАМ, наложена по реда на чл.171 ЗДвП .

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. В конкретния случай е приложена принудителна административна мярка за нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В процесния случай жалбоподателят не посочва като мотиви защо предварителното изпълнение на наложената ПАМ му причинява значителни вреди.

Със специалната норма на чл. 172, ал.6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Законът за движението по пътищата не регламентира основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт, поради което в случай е приложима нормата на чл. 166, ал.4 вр. ал.2 от АПК. Следователно, за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение, съдът следва да установи, че то би могло причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

В настоящия случай в жалбата дружеството не сочи никакви сериозни основания,

съобразно посочените законови критерии за спиране изпълнението на акта. Макар и наведени твърдения за вреди, същите се явяват голословни с оглед липсата на доказателства за евентуалното настъпване на такива вреди.

Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им. В разглеждания случай настъпването на вредите се свеждат единствено до договорни отношения и евентуални имуществени загуби, свързани с тях, но това не обосновава наличие на основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, което да е противопоставимо на обществения интерес.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на наложената ѝ ПАМ.

По изложените съображения, Административен съд, С.-град, III отделение, 67 състав,

### О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „АННОНА ГРЕЙН“ АД с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Т. И. чрез пълномощник адв. Н. У. за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-001919/24.04.2023г., издадена от Полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на собственика на процесното МПС и адресат на заповедта е наложена ПАМ –прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6-месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия: